

РЕШЕНИЕ

№ 6258

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 26.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая В Миланова, като разгледа дело номер **8353** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).
Производството по делото е образувано по жалба на „Екрос“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Ф. Б. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221520002217-091-001/20.04.2021 г., потвърден с Решение № 1068/14.07.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите.
С жалбата ревизионният акт се оспорва в потвърдената част, касаеща установени задължения за по ЗДДС общо в размер на 114 752,42 лв. за данъчни периоди: м. 12.2014 г., от м. 10.2015 г. до м. 12.2015 г. /вкл./, м. 06.2016 г., от м. 09.2016 г. до м. 01.2017 г. /вкл./, от м. 03.2017 г. до м. 10.2017 г. /вкл./, м. 02.2018 г., м. 04.2018 г., м. 07.2018 г., м. 10.2018 г., м. 11.2018 г., м. 01.2019 г., от м. 03.2019 г. до м. 08.2019 г. /вкл./ и м. 10.2019 г., както и установени задължения за корпоративен данък над декларирания в общ размер на 42 046,36 лв. по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. – 42 046,36 лв. и лихви за забава в размер на 13 911,71 лв. общо в размер на 49 754,78 лв. По отношение на установените задължения по ЗДДС жалбоподателят счита, че в случая не става ясно на база какви доказателства и данни приходните органи приемат, че е налице хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДДС. Възражава се по отношение на отказаното право на данъчен кредит на осн. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС и чл. 70, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС в размер на 468,83 лв., като изтъква, че РА е законосъобразен и

необоснован, доколкото правните изводи не съответстват на установената фактическа обстановка. Твърди, че не са анализирани представените от ревизираното лице доказателства, както и че не следва изводите на органите по приходите са базирани единствено на данни от информационните масиви, които са интерпретирани по начин, неподкрепен от конкретни доказателства, както и че доставчик не е ангажирал в указания срок доказателства. Позовава се на практика на СЕС. По отношение на определения задължения по ЗКПО жалбоподателят твърди, че заведената счетоводна отчетност се основава на документална обосновааност на стопанските операции и факти и отразява прилагането принципа на текущо начисляване и съпоставимост на приходите и разходите. Счита за неправилен възприетият подход на органите по приходите да не признаят за данъчни цели начислените данъчни амортизации на процесните дълготрайни активи и да преобразува финансовия резултат на дружеството за целите на облагането с корпоративен данък. Посочва, че липсата на доказателства за въвеждането в експлоатация на конкретен актив не може да бъде пречка за начисляване на счетоводни и данъчни амортизации, при положение, че амортизираният актив е включен в амортизационен план на дружеството, както и че липсата на доказателства за експлоатация на М. не води до извод, че не е ползвано в рамките на стопанската дейност. Изразява искане за отмяна на ревизионния акт.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. Н., която поддържа жалбата.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - София при Централно управление на Националната агенция за приходите, се представлява от юр.к. Д., която оспорва жалбата, намира същата за недоказана и неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) Р-22221520002217-020-001 от 21.04.2020 г. /л. 32/ е възложена ревизия на „ЕКРОС“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2014 г. до 31.10.2019 г. и корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. Заповедта е връчена на 07.05.2020 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от дружеството електронен адрес. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 07.08.2020 г. На основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е продължен до 02.10.2020 г. За целта са издадени Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221520002217-020-002 от 06.08.2020 г., връчена електронно на 20.08.2020 г. и Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221520002217-020-003 от 03.09.2020 г., връчена електронно на 08.09.2020 г. Посочените заповеди са издадени от М. С. Х. и Г. И. М., в качеството на заместник на М. С. Х., по силата на Заповед №РД-84-2200-824/28.08.2020 г., и двамата на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, оправомощени със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и. д. директор на ТД на НАП София.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221520002217-092-001 от 26.01.2021 г., връчен електронно на 09.02.2021 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221520002217-091-001 от 20.04.2021 г., издаден от М. С. Х. – орган, възложил ревизията, и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 07.05.2021 г.

След преценка и анализ на събраните доказателства ревизиращият екип е приел, че са налице основания за корекция на декларираните от дружеството резултати по ЗДДС и ЗКПО, както следва:

В частта по ЗДДС: на дружеството - жалбоподател е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури общо в размер на 108 036,64 лв., издадени от следните дружества: „ПРОДЪКШЪН ССО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АДМ ГАЗ ОЙЛ“ ЕООД, „КБ ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „КАР ТРАНС БГ“ ЕООД, „СТОЛИНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „УНИКАТА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ГРИЙНБИЛД ВМ“ ЕООД, „БУЛСПЕДИТ“ ЕООД,[ЕИК],„БУЛСПЕКТРА“ ЕООД и „ЕКСПИРИА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], както и по фактури за покупка на автомобил марка К., модел Р. с регистрационен номер СВ8277ВХ от „БЛ ЛИЗИНГ“ АД, ЕИК[ЕИК], за закупуване на гориво и други консумативи за експлоатация на автомобил от „ПЕТРОЛ“ АД, ЕИК[ЕИК], „МАРГЕЛ М“ ЕООД, „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК],ЕИК[ЕИК], „КИА МОТОРС“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „РАИАЛ ПЛЮС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и за покупката на четири часовника от „ДЖУЛИАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ТТ ТАЙМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], описани стр. 48-50 в РД. Прието е, че за признаване на правото на данъчен кредит по процесните фактури не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

В частта по ЗКПО: Общият размер на определените с РА задължения за корпоративен данък над декларираните от дружеството е прието от органите по приходите, че произтича от:

1. Увеличение на декларираните финансови резултати за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Съгласно цитираната правна норма не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Предвид направените констатации в частта на облагането по ЗДДС, с отчетените разходи по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ по фактури, издадени от изброените по-горе доставчици, е преобразуван /увеличен/ счетоводният финансов резултат на жалбоподателя, както следва:

- За 2014 г. е увеличен счетоводния финансов резултат със сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „ПРОДАКШЪН ССО“ ЕООД и „АДМ ГАЗ ОЙЛ“ ЕООД общо в размер на 4 166,67 лв.;

- за 2015 г. е увеличен счетоводния финансов резултат със сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „КБ ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД и „КАР ТРАНС“ ЕООД общо в размер на 29 851,67 лв.;

- за 2016 г. е увеличен счетоводния финансов резултат със сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „СТОЛИНИ“ ЕООД и „ГРИЙНБИЛД ВМ“ ЕООД общо в размер на 122 323,34 лв.;

- за 2017 г. е увеличен счетоводния финансов резултат със сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „БУЛСПЕДИТ“ ЕООД, „БУЛСПЕКТРА“ ЕООД, „ГРИЙНБИЛД ВМ“ ЕООД и „УНИКАТА“ ЕООД общо в размер на 71 289,50 лв.;

- за 2018 г. е увеличен счетоводния финансов резултат със сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „ЕКСПИРИА“ ЕООД общо в размер на 145 625,00 лв.;

2. Намаление на декларираните финансови резултати за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО.

Вследствие преобразуване на декларирания от жалбоподателя счетоводен финансов резултат за данъчен период 2014 г. в хода на ревизията е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 26 601,84 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 2 660,18 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 1 703,97 лв.

За данъчен период 2015 г. е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 50 435,12 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 5 043,51 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 1 138,55 лв.

За данъчен период 2016 г. е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 156 755,38 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 15 675,54 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 2 119,04 лв.

За данъчен период 2017 г. е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 101 496,62 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 10 149,66 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 1 987,47 лв.

За данъчен период 2018 г. в хода на ревизията е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 189 313,78 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 18 931,37 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 3 333,29 лв.

РА е оспорен по административен ред на основание чл. 152, ал. 1 от ДОПК пред директора на дирекция ОДОП, който е приел жалбата за неоснователна и е потвърдил същия в частта, с която са установени задължения за по ЗДДС общо в размер на 114 752,42 лв. за данъчни периоди: м. 12.2014 г., от м. 10.2015 г. до м. 12.2015 г. /вкл./, м. 06.2016 г., от м. 09.2016 г. до м. 01.2017 г. /вкл./, от м. 03.2017 г. до м. 10.2017 г. /вкл./, м. 02.2018 г., м. 04.2018 г., м. 07.2018 г., м. 10.2018 г., м. 11.2018 г., м. 01.2019 г., от м. 03.2019 г. до м. 08.2019 г. /вкл./ и м. 10.2019 г., както и установени задължения за корпоративен данък над декларирания в общ размер на 42 046,36 лв. по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. – 42 046,36 лв. и лихви за забава в размер на 13 911,71 лв. общо в размер на 49 754,78 лв. Органът е възприел констатациите на ревизиращия екип, като е приел за правилни и законосъобразни формираните от него изводи относно данъчното облагане на ревизираното дружество.

Решението е връчено по на жалбоподателя на 20.07.2021 г., видно от представено удостоверение за извършено връчване по електронен път съгласно чл. 30, ал. 6 от ДОПК (л. 24).

Срещу РА е подадена жалба вх. № 53-04-576/26.07.2021 г. по описа на дирекция ОДОП пред Административен съд София-град, чрез административния орган, по реда на чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

По делото са приобщени материалите, събрани в хода на ревизията на и на производството по оспорване на РА. По искане на процесуалния представител на жалбоподателя е изслушано заключението на вещо лице по назначена съдебно-счетоводна експертиза /л. 169- 178/.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата до съда е подадена чрез дирекция ОДОП – София в срока и по реда на чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от лице с правен интерес от оспорване като адресат на РА, с който в негова тежест са определени задължения, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и

обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

РА № Р-22221520002217-091-001/20.04.2021 г. е издаден от М. С. Х. – на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – орган, възложил ревизията и В. И. С. на длъжност „главен инспектор по приходите“ – ръководител на ревизията. Възложителят на ревизията е оправомощен като орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП – София /л. 26/. Ръководителят на ревизията е определен със заповедта за възлагане на ревизия и заповедите за изменението ѝ, издадени от възложителя. Следователно РА е издаден от компетентен орган съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Актът е издаден като електронен документ, подписан е с валидни квалифицирани електронни подписи на издателите му, за което по делото са представени доказателства, и съгласно чл. 3, ал. 2 от Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) отговаря на предвидената в закона писмена форма. Същият е мотивиран с констатациите, изложени в РД, който съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна негова част. Съдържа и разпоредителна част в табличен вид с посочване на вид, основание, период и размер на установените данъчни задължения. Следователно от формална страна РА е издаден в предвидената от закона форма и има изискуемото съдържание.

В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, предприетите процесуални действия са извършени по съответния ред, не са нарушени правата на ревизираното лице като страна в производството.

В частта по ЗДДС:

С РА са установени данъчни задължения за ДДС във връзка с отказано право на данъчен кредит общо в размер на 108 036, 64 лв., като е прието, че за признаване на правото на данъчен кредит по процесните фактури не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

1. По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 333,33 лв. за данъчен период м. 12.2014 г. по фактура №[ЕГН]/16.12.2014 г., издадена от „ПРОДАКШЪН ССО“ ЕООД с предмет „ремонт на офис“ в хода на ревизионното производство на доставчика по реда на чл. 32 от ДОПК е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221420087135-040-001/20.05.2020 г., в отговор на което не са представени документи. По данни от информационната система на НАП е установено, че процесната фактура е отразена в дневника за продажби на доставчика. Последното се потвърждава и от заключението на ССЧЕ по делото. В хода на ревизията жалбоподателят е представил издадената от доставчика фактура, придружена с приемо-предавателен протокол и фискален бон за плащане в брой.

В хода на ревизията е установено, че през м. 12.2014 г. „ПРОДАКШЪН ССО“ ЕООД не е разполагало с нает по трудови правоотношения персонал. Има установени и непогасени публични задължения. Не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2014 г. Отчитало е продажби чрез фискално устройство /ФУ/, регистрирано за обект с дейност търговия на дребно с промишлени стоки. За периода от м. 11.2014 г. до м. 12.2014 г. е декларирало единствено една доставка от „АДМ ГАЗ ОЙЛ“ ЕООД /пряк доставчик на жалбоподателя по друга доставка/. При извършена оперативна проверка от органи по приходите при ТД на НАП В. Т. е осъществена среща с представляващия

„ПРОДАКШЪН ССО“ ЕООД, който е заявил, че при вписване на дружеството в Агенцията по вписванията е получил 150,00 лв. Не разполага с търговски, банкови и счетоводни документи на дружеството и не знае нищо за дейността му.

От друга страна нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя не е предоставена информация за кой конкретно обект се отнася извършения ремонт, от кого е извършен, предвид установената пълна липса на персонал при доставчика, какви материали са вложени, от кого са закупени, видовете работи на са конкретизирани, използвани ли са подизпълнители.

Споделят се изводите на органите по приходите, че в случая с оглед на така установено, следва да се направи заключение, че за процесната фактура не са налице предпоставките за признаване на данъчен кредит за по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

2. По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 500 лв. за данъчен период м. 12.2014 г. по фактура №0...010/30.12.2014 г., издадена от „АДМ ГАЗ ОЙЛ“ ЕООД с предмет „реклама“ в хода на ревизионното производство на доставчика по реда на чл. 32 от ДОПК е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221420087108-040-001/20.05.2020 г., в отговор на което не са представени документи. Установено е, че процесната фактура е отразена в дневника му за продажби, както и че през м.12.2014 г. „АДМ ГАЗ ОЙЛ“ ЕООД не е разполагало с персонал по трудови правоотношения. Има установени и непогасени публични задължения с влязъл в сила РА № Р-22221415001125-091-001/20.08.2019 г., вкл. за м. 12.2014 г. Не е публикувало в Търговския регистър финансов отчет за 2014 г. Декларира доставки единствено от дружество с рисков профил - „КОРЕКТ СТИЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В хода на ревизията жалбоподателят е представил единствено процесната фактура. Липсва сключен между страните договор, както и информация за вида на рекламата, от кого е извършена, какво е рекламирано не е доказано и плащане по фактурата.

По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 560,00 лв. за данъчен период м. 01.2017 г. по фактура №0...0512/17.01.2017 г., издадена от „УНИКАТА“ ЕООД с предмет на доставка във фактурата „участие в рекламна кампания за 2017 г.“ на доставчика по реда на чл. 32 от ДОПК е връчено ИПДПОЗЛ №П-22220220087746-040-001/21.05.2020 г., в отговор на което не са представени документи. По данни от ИС на НАП е установено, че процесната фактура е отразена в дневника за продажби за м. 01.2017 г. на доставчика. За този период „УНИКАТА“ ЕООД не е разполагало с наети по трудово правоотношение лица. Има непогасени задължения за ДДС по подадени СД по ЗДДС. Не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. Декларира получени доставки единствено от дружество с рисков профил, с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 18.11.2016 г.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил сключен с „УНИКАТА“ ЕООД, в качеството на рекламен оператор, договор за реклама през м. 07.2020 г. Същевременно са договорени условията за организиране и провеждане на рекламна кампания за 2017 г., чрез публикуване на рекламни материали, провеждане на промоционални събития, излъчване на рекламни спотове чрез интегрирана система за аудиовизуална и електронна информация и/или чрез поставяне на статична реклама на територията на

[населено място], поради което съдът приема, че представения договор е съставен единствено за целите на ревизионното производство и между страните не е била налице реална облигационна връзка.

В случая не може да се приеме, че процесните доставки на услуги по фактурите, издадени от „АДМ ГАЗ ОЙЛ“ ЕООД и „УНИКАТА“ ЕООД отразяват реални доставки. Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации. В случая липсва конкретизация, свързана с предмета на доставките - къде са организирани същите, кои конкретно лица са ангажирани, къде са публикувани и излъчвани рекламни материали и т.н. Не без значение е обстоятелството, че по делото не бе установено плащане по посочените фактури, което макар и да не е елемент от фактическия състав на правото на приспадане на данъчен кредит, при съвкупна преценка на доказателства по делото следва да се цени като такова в ползва на установеното от органите по приходите. Плащането само по себе си не доказва липсата или наличието на реално изпълнение по доставките и се разглежда в практиката само като косвено доказателство в тази насока.

Във връзка със заключението на приетата по делото ССЧЕ следва да бъде посочено, че наличието на редовно счетоводно отразяване на фактурите при доставчика и получателя не е достатъчно за категоричен извод за реалност на доставките. Счетоводството е вторично, поради което отразяването в него на документи, на които не съответстват реални стопански операции, не служи като доказателство за тях. Правото на приспадане на данъчен кредит по принцип е свързано с действително извършване на облагаема доставка и упражняването на това право не обхваща ДДС, само защото е начислен във фактура (т.30 от решение по дело С-642/11 Стройтранс).

Съвкупната преценка на всички тези обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки на услуги като материалноправно изискване за признаване на правото на данъчен кредит. В този смисъл правилни са изводите на органите по приходите, че за фактурите, издадени от АДМ ГАЗ ОЙЛ“ ЕООД и „УНИКАТА“ ЕООД не са налице предпоставките за признаване на данъчен кредит за по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

3. По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 870,33 лв. за данъчни периоди м. 10.2015 г. и м. 12.2015 г. по 4 фактури, издадени от „КБ ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД с предмет 6 фотьойла, 10 маси, 4 дивана, 24 стола, 8 бюра, 9 шкафа, 2 500 рекламни брошури, 2 500 рекламни календари в хода на ревизията от доставчика не са изискани документи, тъй като при насрещната проверка е установено, че управителят на дружеството е починал на 07.10.2015 г. По данни от ИС на НАП е установено, че процесните фактури /издадени след смъртта на управителя/ са отразени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. „КБ ТРЕЙД ИМПОРТ ЕКСПОРТ“ ЕООД не е разполагало с персонал по трудови правоотношения. Има непогасени задължения за ДДС по подадени СД по ЗДДС за периодите от м. 09.2013 г. до м. 09.2015 г. Не е подало ГДД по

чл. 92 от ЗКПО за 2015г. За м. 10.2015 г. и м. 11.2015 г. декларира доставки единствено от дружество с рисков профил - „ДТД 2“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизията жалбоподателят е представил единствено процесните фактури, придружени с фискални бонове. Липсва информация на кой обект са доставени мебелите, как са превозени, от кого са монтирани, за произхода им, кои са лицата, изготвили и доставили рекламните материали. В случая не са представени доказателства къде са изработени рекламните материали, по какъв дизайн, от кого, на какви машини, не са представени мостри. Действително рекламни стоки от вида на фактурираните изисква специфична техника, за каквато няма данни да е ползвана от доставчиците, както и наличието на изпълнители с квалификация и познания в областта на графичния дизайн. Споделят се изводите на органите по приходите, че по посочените фактури предпоставките за признаване на данъчен кредит за по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС. Относими са мотивите при предходните доставчици, които не следва да се преповтарят.

4. Последното следва да се приеме и по отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от доставчиците „КАР ТРАНС БГ“ ЕООД и „СТОЛИНИ“ ЕООД . Отказано е право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 0...0122/10.12.2015 г., издадена от „КАР ТРАНС БГ“ ЕООД с предмет на доставка: 1 000 ключодържателя, 1 000 тефтера, 1 000 химикалки, 1 000 календара, 1 000 визитника. В хода на ревизията на доставчика по реда на чл. 32 от ДОПК е връчено ИПДПОЗЛ № П-22220220087746-040-001/21.05.2020 г., в отговор на което не са представени документи, като от страна на жалбоподателя са представени единствено процесната фактура, придружена с фискален бон. Липсват договори, приемо-предавателни протоколи и др. съпътстващи доставката документи.

Фактурите, издадени от „СТОЛИНИ“ ЕООД в размер на 3 908,33 лв., описани на стр. 59 от РД /л. 63/ са с предмет на доставка 3 дивана, 10 бюра, 3 шкафа, 10 фотьойла, 10 маси, 3 000 рекламни тетрадки, флаери, календари и химикалки по опис. В хода на ревизията от доставчика не са изискани документи, тъй като при насрещната проверка е установено, че управителката на дружеството е починала на 16.05.2016 г. и по партидата му няма вписан правоприемник. Установено е, че по данни от ИС на НАП процесните фактури са отразени в дневника за продажби за м. 06.2016 г. „СТОЛИНИ“ ЕООД е декларирало в НАП сключен трудов договор с едно лице, назначено на длъжност работник подови настилки и дейност – строителство на жилищни и нежилищни сгради. Има непогасени задължения за ДДС от м. 01.2016 г. до м. 08.2016 г. Не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. Декларира едновременно получени и извършени доставки от и към дружество с рисков профил - „СОФ СИТИ АБВ 01“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизията жалбоподателят е представил процесните фактури, придружени с фискални бонове и приемо-предавателни протоколи. По делото липсва информация на кой обект е доставено обзавеждането, как е превозено, от кого е монтирано, за произхода му, кои са лицата, изготвили и доставили рекламните материали – доказателства в тази посока не са ангажирани и в хода на съдебното производство. Относими са мотивите за

липса на реални доставки на стоки, изложени при предходните доставчици, които не следва да се преповтарят, оспорването на РА в тази му част следва да бъде отхвърлено.

5. Във връзка с отказаното право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 20 518,00 лв. за данъчните периоди от м. 09.2016 г. до м. 01.2017 г. /вкл./ по 10 фактури /описани са на стр. 61 от РД/, издадени от „ГРИЙНБИЛД ВМ“ ЕООД с предмет: спедиторски услуги, транспортни услуги, плащане по договор, авансово плащане по договор за проектиране и по договор за ремонтни работи, изработка и монтаж на декоративни стени и тавани и преработка на ел. инсталация, изкърпване, шпакловка и боядисване на стени и тавани, наем на офиси и магазин, в хода на ревизията на доставчика по реда на чл. 32 от ДОПК е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221920087031-040-001/20.05.2020 г., в отговор на което не са представени документи.

По данни от ИС на НАП е установено, че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. „ГРИЙНБИЛД БГ“ ЕООД не е разполагало с наети по трудово правоотношение лица. При ревизията е установено, че декларира покупки на услуги, профилактика и наем от дружество с прекратена регистрация по реда на ЗДДС, не разполага с активи, вкл. транспортни средства, и търговски обекти, от които да извършва дейност.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил сключен на 22.11.2016 г. с изпълнителя „ГРИЙНБИЛД ВМ“ ЕООД договор за проектиране и договор за строителство. Възложено е изготвяне на проект /част архитектура, конструкции, отопление и вентилация, ВиК, електро и авторски надзор/ и основен ремонт на апартамент 019, ет. 4, вх. А в блок 4, находящ се в [населено място],[жк]. Договорено е изпълнителят да изпълни възложените му дейности със свой труд, материали, консумативи и механизация за срок от 30 дни. С анекс към договора за строителство от 06.12.2016 г. на изпълнителя са възложени допълнителни дейности, а именно: изграждане на декоративни стени, тавани, вградено осветление, шпакловка, боядисване на стени и тавани. Представени са количествено-стойностни сметки за извършени дейности по СМР за част архитектура–интериор на стойност 48 623,94 лв., част отопление и вентилация на стойност 7 376,76 лв., част ВиК на стойност 4 360,95 лв. и част електро на стойност 6 421,22 лв.

Представен е и Договор за организация и управление, сключен на 29.08.2016 г., с който на довереника „ГРИЙНБИЛД ВМ“ ЕООД е възложено да организира и управлява процеса на спедиция на товари и клиенти, както и логистика на транспорта на доверителя „ЕКРОС“ ЕООД. Не е определено възнаграждение и срок. Представени са доказателства за плащане по банков път по процесните фактури.

Във връзка с фактурирания наем на офиси и магазин е приложен договор за наем, сключен на 15.12.2016 г., съгласно който наемодателят „ГРИЙНБИЛД ВМ“ ЕООД предоставя на наемателя „ЕКРОС“ ЕООД за временно и възмездно ползване свои собствени недвижими имоти, находящи се в [населено място],[улица] и на ул. Д. войвода“ №25 срещу наемна цена от 1 600,00 лв.

Съдът намира, че съставените от търговците документи – договор за

проектиране, договор за строителство, СМР не съдържат основни елементи на поръчката – вид на услугата. По никакъв начин не става ясно как е калкулирана стойността на услугата, и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Напълно неконкретизирани са основни елементи от договора, като предмет и цена, поради което не може да се приеме, че между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации. Отделно в представените договори за проектиране и строителство е договорено същите да бъдат изпълнени с труд, материали и механизация на изпълнителя „ГРИЙНБИЛД ВМ“ ЕООД, а в същото време е установена пълна липса на материална, техническа и кадрова обезпеченост на дружеството. Не е договорен обем, вид и количество на материалите. Не са налице конкретни уговорки каква част от ел. инсталацията следва да бъде преработена и с какви материали следва да се извърши и т.н. В договора няма клауза за гаранционни срокове. При преценката за реално изпълнение на една услуга, от съществено значение са доказателствата, които удостоверяват възможността на конкретния доставчик да я изпълни. В този смисъл, за да бъдат налице предпоставките за възникване и законосъобразно упражняване правото на приспадане на данъчен кредит, следва да бъде безспорно установено, че „ГРИЙНБИЛД ВМ“ ЕООД е било собственик на отдадените под наем помещения, доказателства за което в случая липсват. Дължимо е отхвърляне на оспорването и в тази му част.

6. Във връзка с отказаното право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9 369,40 лв. за данъчните периоди: м. 01.2017 г., м. 03.2017 г., м. 05.2017 г. и м. 06.2017 г. по 9 фактури /описани са на стр. 65 от РД/, издадени от „БУЛСПЕДИТ“ ЕООД с предмет на доставка „*плащане по договор за транспортни услуги*“, в хода на ревизията по реда на чл. 32 от ДОПК е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221920087002-040-001/20.05.2020 г., в отговор на което не са представени документи.

По данни от ИС на НАП е установено, че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. „БУЛСПЕДИТ“ ЕООД е декларирало в НАП сключени трудови договори с две лица, назначени като организатор автомобилен транспорт от 02.03.2017 г. При ревизията не е осигурен достъп на органите по приходите до търговската и счетоводна документация на „БУЛСПЕДИТ“ ЕООД, поради което не е установена извършваната от дружеството дейност, наличието на търговски обекти, транспортни средства. Оспорени са както всички получени доставки, така и декларираните като извършени такива, вкл. към клиента „ЕКРОС“ ЕООД. В хода на ревизията жалбоподателят е представил процесните фактури, с изкл. на фактура №0...053/07.03.2017 г., издадени във връзка със сключен на 04.01.2017 г. договор за организация и управление, с който на довереника „БУЛСПЕДИТ“ ЕООД е възложено да организира и управлява процеса на спедиция на товари и клиенти, както и логистика на транспорта на доверителя „ЕКРОС“ ЕООД. Същият е общо формулиран, не са определени срок и възнаграждение. Представени са доказателства за плащане по банков

път по част от процесните фактури.

В случая отново не са налице документи, в които да се съдържа информация за извършените от доставчика действия, с какви МПС са извършени съответните превози, към кои клиенти на ревизираното дружество, липсват заявки за транспорт, какъв е приносът на тези дружества при осъществяване на спедиторските услуги и т.н. Относими са мотивите, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят. Дължимо е отхвърляне на оспорването и в тази му част.

7. Във връзка с отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 004,25 лв. за данъчен период м. 08.2017 г. по фактура №0...0247/31.08.2017 г., издадена от „БУЛСПЕКТРА“ ЕООД с предмет на доставка във фактурата е вписано *„окончателно плащане управление на спедиция“*. По данни от ИС на НАП е установено, че „БУЛСПЕКТРА“ ЕООД не е разполагало с назначен на трудови договори персонал. При ревизията не е осигурен достъп на органите по приходите до търговската и счетоводна документация на „БУЛСПЕКТРА“ ЕООД, поради което не е установена извършваната от дружеството дейност, наличието на търговски обекти, транспортни средства. Установено е, че декларира получени услуги на значителна стойност от дерегистрирани по ЗДДС лица, вкл. от „БУЛСПЕДИТ“ ЕООД /пряк доставчик на жалбоподателя по други сходни доставки/. При ревизията са оспорени както всички получени доставки, така и декларираните като извършени, вкл. към клиента „ЕКРОС“ ЕООД. Съдът счита, че отново са относими мотивите, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят. Дължимо е отхвърляне на оспорването и в тази му част.

8. Във връзка с отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 64 873,00 лв. за данъчни периоди: м. 10.2018 г., м. 11.2018 г., м. 01.2019 г., от м. 03.2019 г. до м. 08.2019 г. и м. 10.2019 г., по 33 фактури, издадени от „ЕКСПИРИА“ ЕООД с предмет *„окончателно плащане за спедиторски услуги по договор“* в отговор на ИПДПОЗЛ № П-22221020080019-040-001/19.05.2020 г. с писмо вх. № К.-3496/13.07.2020 г. от доставчика са представени копия на процесните фактури и договори за транспортни услуги, сключени с довереника „ЕКСПИРИА“ ЕООД. На последното е възложено да организира и управлява процеса на спедиция на товари и клиенти, както и логистика на транспорта на доверителя „ЕКРОС“ ЕООД.

По данни от ИС на НАП е установено, че „ЕКСПИРИА“ ЕООД е разполагало с назначени на трудови договори трима организатори на дейности и един организатор автомобилен транспорт. Процесните фактури са отразени в дневниците за продажби за съответните периоди. Декларирало е дейност търговско посредничество във връзка с продажба на платове и нишки. Не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. Четири от спорните фактури са издадени след дерегистрацията на „ЕКСПИРИА“ ЕООД по реда на ЗДДС. Има установени и непогасени задължения за ДДС с влязъл в сила РА №Р-22221019005000-091-001/14.08.2020 г. за периоди, съвпадащи с периодите на процесните доставки. При ревизията са представени само част от изисканите документи, като не е осигурен достъп на органите по приходите до търговската и счетоводна документация на дружеството. Поради това не е установена извършваната от дружеството дейност, наличието на

търговски обекти, транспортни средства. Установено е, че декларираните осигурителни задължения и ДДФЛ не са внесени в държавния бюджет, а получените стоки и услуги не могат да бъдат отнесени към декларираните разнообразни продажби – изкопни работи на кариера, спедиторски и транспортни услуги, поддръжка на фейсбук страница и реклама, счетоводни консултации. При ревизията са оспорени както всички получени доставки, така и декларираните като извършени, вкл. към клиента „ЕКРОС“ ЕООД.

По отношение на доставчика нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство не са ангажирани доказателства документи, в които да се съдържа информация за извършените от доставчика действия, към кои клиенти на ревизираното дружество, какъв е приносът на тези дружества при осъществяване на спедиторските услуги и т.н. Относими са мотивите, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят. Дължимо е отхвърляне на оспорването и в тази му част.

9. С процесния РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 6 246,94 лв. за ревизираните данъчни периоди: м. 12.2016 г., м. 01.2017 г., м. 04.2017 г., от м. 07.2017 г. до м. 10.2017 г. /вкл./, м. 02.2018 г., м. 04.2018 г., м. 03.2019 г. и м. 07.2019 г., както следва: в размер на 4 920,67 лв. по фактура №0...0123903 от 16.12.2016 г., издадена на жалбоподателя от „БЛ ЛИЗИНГ“ АД за покупка на автомобил марка К., модел Р.; фактури за закупено гориво общо в размер на 139,75 лв. и за други консумативи /масло, гуми, ключ/ в общ размер на 1 186,52 лв., издадени от „ПЕТРОЛ“ АД, „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, „МАРГЕЛ М“ ЕООД, „КИА МОТОРС“ ООД, „РАДИАЛ ПЛЮС“ ЕООД. Фактурите са описани на стр. 48-50 в РД. Прието е, че на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС за ревизираното дружество не е налице право на приспадане на данъчен кредит за покупката на автомобила и всички други разходи, свързани с експлоатацията му, вкл. за гориво и други консумативи общо на стойност 31 234,70 лв. и начислен ДДС в размер на 6 246,94 лв.

Изводът на органите по приходите е обоснован и законосъобразен. В доказателствена тежест на жалбоподателя е да установи, че предметът на фактурираните доставки е използван в икономическата му дейност, което в случая не е сторено. Независимо дали автомобилът е лек или товарен по делото не са представени доказателства, от които може да се направи извод, че същият се използва във връзка с дейността на дружеството, поради което не следва да бъдат обсъждани наведените в жалбата оплаквания, че в случая не става ясно на база какви доказателства и данни приходните органи приемат, че е налице хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДДС. По делото липсват пътни книжки, пътни листове, заповеди за командировки или други документи, посредством които да удостовери, че автомобилът е ползван за икономическата му дейност. Констатирано е също, че липсва и вътрешна отчетност, която да доказва ползването му за дейността на „ЕКРОС“ ЕООД.

10. С РА е отказано и правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 468,83 лв. за данъчни периоди: м. 07.2018 г., м. 01.2018 г. и м. 05.2019 г. по фактури за покупка на четири часовника, издадени от „ДЖУЛИАНИ“ ЕООД и „ТТ ТАЙМ“ ЕООД на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС. Същите са заведени като активи по сметка 209 „Други ДМА“. Ревизиращият екип е приел, че закупените часовници не са свързани с икономическата дейност на

жалбоподателя или са предназначени за представителни цели. Правилни и обоснования са изводите на ораните по приходите и в тази част. В случая, часовниците нямат характеристика на данъчен дълготраен материален актив. Жалбоподателят не е доказал използването на закупените ръчни часовници за целите на икономическата си дейност. РА и в тази част следва да бъде потвърден като законосъобразен, а оспорването отхвърлено.

В частта на установените задължения по ЗКПО:

1. Съобразно изложените мотиви в частта по ЗДДС, правилен и законосъобразен е изводът в оспорения РА в частта по ЗКПО, които произтича от увеличение на декларираните финансови резултати за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. на осн. чл. 26, т. 2 ЗКПО. Липсата на реални стопански операции по фактурите, издадени от спорните доставчици на услуги, правилно е квалифицирана от приходните органи като основание по чл. 10, ал. 1, вр. чл. 26, т. 2 ЗКПО, както и като отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл.16, ал.2, т.4 ЗКПО, даващи основание за коригиране на финансовия резултат. След като по делото е безспорно установено, че са отчетени разходи, които не са направени, то основанийето за тяхната корекция е по чл.16, ал.2, т.4 ЗКПО. Така издадените фактури не отразяват вярно стопанските операции, с оглед на което и на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО разходите по тях не се признават за данъчни цели. След като не е установено действителното осъществяване на услугите от посочените доставчици, то обективно невъзможно е получателят да е вложил същите в следващи облагаеми доставки и да е реализирал последващи съпоставими приходи, които да бъдат признати при определяне на финансовия резултат (в този смисъл са решение № 13421 от 7.11.2017 г. на I-во отделение на ВАС по адм. д. № 258/2017 г., решение № 5683 от 12.05.2021 г. по адм. д. № 1139/2021 г., VIII отд. на ВАС, решение № 894 от 25.01.2021 г. по адм. д. № 9531/2020 г., I отд. на ВАС и др.). Доводите на жалбоподателя за необходимост от установяване на документно престъпление не намират опора в закона, тъй като по силата на чл.10, ал.1 ЗКПО освен наличието на редовно съставен първичен счетоводен документ, за документалната обосновааност на счетоводните разходи е необходимо този документ да отразява вярно стопанската операция. Именно това условие не е изпълнено в случаите на доказана липса на реални доставки на услуги. Жалбата следва да бъде отхвърлена и в тази част.

2. Правилен и законосъобразен е изводът в оспорения РА в частта по ЗКПО, който произтича на осн. намаление на декларираните финансови резултати за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. на осн. чл. 54, ал. 1 от ЗКПО.

Поради недоказано използване на автомобил М. А190, автомобил М. С 180 CGI, телевизор Panasonic и почистваща система Rainbow /заведени като активи в ДАП/ за дейността на дружеството през 2014 г., 2015 г. е прието, че не са налице основания за извършеното намаление на счетоводния финансов резултат за посочените години по реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с размера на начислените разходи за амортизации в общ размер на 4 203,33 лв. за 2014 г. и в общ размер на 9 265,83 лв. за 2015 г. В ДАП на дружеството за 2014 г. е заведен като актив – „ремонт на офис“, за който са начислени разходи за амортизации в размер на 1 325,00 лв. За нито един от посочените активи не са

представени документи за собственост, като не са представени и данни за кой офис се отнася ремонта, кога и по кой договор е нает, чия собственост е. Не са представени документи, вкл. фактури за платен наем и други разходи за експлоатация на имота, от които да се доказва ползването му за дейността на „ЕКРОС“ ЕООД.

За 2016 г. са начислени разходи за амортизации за автомобил М. С 180 CGI, автомобил К. Р., телевизор Panasonic и почистваща система Rainbow, за които не е доказано ползването им за дейността на „ЕКРОС“ ЕООД. Прието е, че не са налице основания за извършеното намаление на счетоводния финансов резултат реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с размера на начислените разходи за амортизации за 2016 г. в общ размер на 7 667,33 лв.

С РА е извършено и преизчисление на данъчно признатите разходи за амортизация на заведения като актив офис, собственост на дружеството. Същият е закупен съгласно НА №49/01.06.2016 г. на етап груб строеж. Прието е, че към 07.07.2016 г., когато е заведен като актив в ДАП, същият все още не е въведен в експлоатация. Установено е, че за ремонт на актива, за да бъде приведен в завършен вид, е сключен договор за строителство от 22.11.2016 г., в който е определен срок за изпълнение на СМР – 30 работни дни. Изчислено е, че ремонтните дейности е следвало да бъдат приключени към 07.01.2017 г. и активът да бъде заведен в ДАП, съгласно чл. 58, ал. 1 от ЗКПО, най – рано през м. 01.2017 г. Поради това не са признати начислените разходи за амортизация на този актив за 2016 г. в размер на 1 807,82 лв.

В ДАП за 2016 г. е заведен като актив апартамент, находящ се в [населено място], [улица], закупен на 12.02.2016 г. В хода на ревизията не е представен НА, фактура или друг документ за покупката му. При проверка в Имотния регистър към Агенцията по вписванията е установено, че имота е с предназначение жилище и е придобит чрез публичен търг/постановление за възлагане /ГПК/ с длъжник Е. М. Д.. В хода на ревизията не са представени доказателства за използването му за стопанската дейност на дружеството или за реализирани приходи от отдаването му под наем. За цитирания актив са начислени разходи за амортизации за 2016 г. в размер на 3 766, 46 лв., като на основание чл. 54, ал.1 от ЗКПО, същите не са признати.

По реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с отчетените разходи за амортизации на автомобил К. Р., плот за баня и кухня и апартамент, находящ се в [населено място], [улица] общо в размер на 10 355,90 лв. за 2017 г. и в същия размер за 2018 г. е извършено намаление на финансовите резултати и за тези финансови години.

Вследствие описаните по-горе преобразувания на декларирания от ревизираното лице счетоводен финансов резултат е установено следното:

- за данъчен период 2014 е установен данъчен финансов резултат - печалба, в размер на 26 601,84 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 2 660,18 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 1 703,97 лв.

- За данъчен период 2015 г. е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 50 435,12 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 5 043,51 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 1 138,55 лв.

- За данъчен период 2016 г. е установен данъчен финансов резултат –

печалба, в размер на 156 755,38 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 15 675,54 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 2 119,04 лв.

- За данъчен период 2017 г. е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 101 496,62 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 10 149,66 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 1 987,47 лв.

За данъчен период 2018 г. в хода на ревизията е установен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 189 313,78 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 18 931,37 лв., вместо декларирания корпоративен данък в размер на 3 333,29 лв.

Съдът приема, че доколкото няма никакви данни за ползването им за икономическата дейност на дружеството и правилно на основание чл. 54, ал.1 ЗКПО, органите по приходите са приели, че не са изпълнени изискванията на посочената разпоредба за тези активи – автомобили и имоти. Съгласно счетоводен стандарт /СС/ № 4 „Отчитане на амортизации“ амортизируем актив е дълготраен материален или нематериален актив, който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период, има ограничен срок на годност и се държи от предприятието за целите на производството или доставката на стоки или услуги, за отдаване по наем или за други административни цели. Неоснователно е оплакването в жалбата, че липсата на доказателства за въвеждането в експлоатация на конкретен актив не може да бъде пречка за начисляване на счетоводни и данъчни амортизации, при положение, че амортизируваният актив е включен в амортизационен план на дружеството, както и че липсата на доказателства за експлоатация на М. не води до извод, че не е ползвано в рамките на стопанската дейност. Напротив, доказателствената тежест за установяване основанията за признаване на счетоводните разходи и съответно на данъчните амортизации е на ревизираното лице и в конкретния случай не е изпълнена. От наличните по делото доказателства може да се проследи кога придобити активите, но не са представени каквито и да било доказателства от ревизираното лице, че са използвани в икономическата дейност на дружеството. Последното не се доказва и от заключението на приетата по делото ССЧЕ.

Следва да бъде посочено още, че за да се начислят данъчни амортизации по отношение придобит недвижим имот следва да се установи, че последния носи икономическа изгода, по аргумент на противното от нормата на чл. 59, ал. 1 от ЗКПО. В случая липсва установяване на факта за наличие на корелативна връзка между използването на имота от дружеството в рамките на икономическата му дейност и начисляването на амортизации. Не е достатъчно имота да бъде заведен като актив на дружеството, а и този актив да се използва реално за икономическата му дейност, както изискват нормите на [чл. 58, ал. 1](#) и [чл. 59, ал. 1 от ЗКПО](#) и СС 4 "Отчитане на амортизации".

По изложените доводи и на основание чл.160, ал.1 ДОПК е дължимо изцяло отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция съобразно в размер на 11 230 лв., определен на осн. чл. 8, ал. 1, вр. чл.7, ал.

2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1, от ДОПК, Административен съд София-град, 34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Екрос“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Ф. Б. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221520002217-091-001/20.04.2021 г., потвърден с Решение № 1068/14.07.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите.

ОСЪЖДА „Екрос“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 11 230 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: